

บทความวิจัย (ก.ค. – ธ.ค. 2563)

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

น้ำทิพย์ วโรตมดำรง 42 โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย

ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม 48000

E-mail sakura.chooji@gmail.com เบอร์โทรศัพท์ 082-8871557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์และ 3) สร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ การดำเนินการมี 3 ระยะ ประกอบด้วยระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ดำเนินการโดยการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำนวน 280 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรง ระหว่าง 0.60 – 1.00 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.60–1.00 ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach เท่ากับ 0.98 และระยะที่ 3 การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ผลดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมโดยครูภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า 1.)ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย 67 ตัวบ่งชี้ จำแนกเป็นด้านความรู้ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ด้านทักษะ จำนวน 28 ตัวบ่งชี้ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 16 ตัวบ่งชี้ 2.) โมเดลโครงสร้างสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 70.31$, $df = 58$, $p\text{-value} = 0.12885$, $GFI = 0.97$, $AGFI = 0.94$, $RMSEA = 0.028$, $CN=362.68$)และค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ ระหว่าง 0.35–0.62 3.) คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ตัวบ่งชี้ การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

Received: November 1,2020, **Revised** November 10,2020, **Accepted** November 15,2020

The Development of English Teachers' Competencies indicators in Schools Under The Secondary Education Office Area 22

*Namthip Warodomdamrong 42 Piyamaharachalai School ,
MuengNakhonphanomdistrict, Nakhonphanom Province 48000
E- mail sakura.chooji@gmail.com Tel. 082-8871557*

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop English Teachers' Competencies indicators 2) to test the consistency of developed structure model of English Teachers' Competencies indicators that developing with empirical data and 3) to develop English Teachers' Competencies indicators handbook. The process of this study was divided into 3 phases; phase 1) the development of English Teachers' Competencies indicators by employing related documentary and research analysis; phase 2) the testing of structure model of English Teachers' Competencies indicators that developing with empirical data. The samples consisted 280 English teachers in schools under The Secondary Education Office Area 22 by Multi-stage Sampling. The instrument in collecting data was Likert Rating Scales with validity was between 0.60-1.00, discrimination value was between 0.60-1.00, Cronbach's Alpha Coefficient value was at 0.98 and phase 3) the development of English Teachers' Competencies indicators handbook in schools under The Secondary Education Office Area 22 by 5 English Teachers in schools under The Secondary Education Office Area 22. The collected data were analyzed by statistical software program.

The findings revealed that: 1.) English Teachers' Competencies indicators in schools under The Secondary Education Office Area 22 comprised of three core components, 14 subcomponents, and 67 indicators which distinguished as 23 indicators for Knowledge, 28 indicators for Skills and 16 indicators for Personal Characteristic 2.) The structure model of English Teachers' Competencies indicators in schools under The Secondary Education Office Area 22 was consistent with empirical data with Chi - square value = 70.31, df = 58, P - value = 0.12885, GFI = 0.97, AGFI = 0.94, RMSEA = 0.028, CN = 362.68 and factor loading of 67 indicators between 0.35-0.623. 3.) The English Teachers' Competencies indicators handbook in schools under The Secondary Education Office Area 22 the appropriation was in the highest level.

Keywords: *Indicators, The development of indicators, English Teachers' Competencies*

บทนำ

ในปัจจุบันสังคมโลกได้ก้าวสู่ยุคโลกาภิวัตน์เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ด้วยอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าทำให้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีมีความสลับซับซ้อนเชื่อมโยงและเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลให้คนในสังคมจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาการปฏิรูปการศึกษาจึงเกิดขึ้นเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และเพื่อเป็นการเตรียมคนในชาติให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านสังคมเศรษฐกิจการเมืองและวัฒนธรรมซึ่งสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคมแห่งการเรียนรู้คือ ภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีอิทธิพลมากในโลกเพราะว่าเป็นภาษาที่สามารถสื่อสารได้ทั่วทุกมุมโลกนอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้นเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้รวมทั้งเป็นภาษาที่เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพดังนั้น การพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษจึงจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพนั้นจะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ถูกต้องให้เกิดแก่ผู้เรียน ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดครู เป็นบุคคลสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้คือครูจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพจริงเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงชีวิตและประสบการณ์กับการแสวงหาความรู้การกระทำใด ๆ ในกระบวนการเรียนรู้จะต้องส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดเพื่อให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมในที่สุด (นิตยาสุวรรณศรี, 2554, หน้า 159)ครูผู้สอนภาษาจึงมีหน้าที่จัดหากิจกรรมและมีวิธีการวัดผลประเมินผลเรียน การสอนที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนรู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้สมรรถนะของครูเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพผู้เรียนการปฏิรูปการศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการปฏิรูปครูโดยถือว่าครูเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงเน้นมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพและพัฒนาครูโดยเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตัวบ่งชี้สมรรถนะจึงเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของครูที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานที่กำหนดไว้จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือหรือเกณฑ์ที่จะตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพจึงเป็นการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมและสามารถระบุหรือบ่งบอกสมรรถนะของผลการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพสมรรถนะครูจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างต่อเนื่องต่อการปฏิบัติงานวิชาชีพครูให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพตามความต้องการขององค์การทางการศึกษา (วิญญู อินทวงศ์, 2556, ออนไลน์)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิง

ประจักษ์

3. เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 22

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

การกำหนดองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยทำการ วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

1.2 พัฒนาตัวบ่งชี้เชิงสมมติฐานที่เป็นตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำตัวบ่งชี้ที่ได้จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์ สร้างตัวบ่งชี้เชิงสมมติฐานตามกรอบแนวคิดของการวิจัยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 313คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 การกำหนดตัวอย่าง เนื่องจากการทำวิจัยครั้งนี้มีพารามิเตอร์ทั้งหมด 17 พารามิเตอร์ จำนวนตัวอย่างที่นำมาศึกษาควรมีประมาณ 15 คน ต่อตัวแปร 1 ตัว (Hair, 2006) ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะได้ 255 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ในที่นี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 280 คน ซึ่งได้มา

โดยการดำเนินการ ดังนี้

2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ซึ่งมีการสุ่มขั้นตอนตัวอย่างดังนี้

1) ใช้อำเภอเป็นหน่วยการสุ่ม โดยสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก ใช้เกณฑ์ร้อยละ 70 ได้ 14 อำเภอ จาก 19 อำเภอ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ได้แก่ อำเภอเรณูนคร อำเภอท่าอุเทน อำเภอนาแก อำเภอนาหว้า อำเภอธาตุพนม อำเภอปลาปาก อำเภอโพธิ์สวรงค์ อำเภอเมืองนครพนม อำเภอศรีสงคราม อำเภอดงหลวง อำเภอนิคมน้ำสร้อย อำเภอเมืองมุกดาหาร และอำเภอหนองสูง

2) ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม โดยสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากโรงเรียนใน 14 อำเภอที่สุ่มได้ในข้อ 1 ใช้เกณฑ์ร้อยละ 85 ได้โรงเรียนจำนวน 70 โรงเรียนจากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 82 โรงเรียน

3) ใช้ครูในโรงเรียนที่สุ่มได้จากข้อ 2 เป็นหน่วยสุ่ม โดยสุ่มอย่างง่าย กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียนที่สุ่มได้ตามข้อ 2 ด้วยวิธีการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 280 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ เป็นการตรวจสอบรายการ (Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 2 สอบถามสมรรถนะครูภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเนื้อหาครอบคลุมองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 67 ข้อ

4. การสร้างเครื่องมือใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยทำการศึกษาและสังเคราะห์ทฤษฎี แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูและสมรรถนะครูที่สอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาสร้างกรอบแนวคิดของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ จำแนกองค์ประกอบย่อยเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ขั้นที่ 2 เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุม องค์ประกอบ 3 ด้านอย่างชัดเจนและสามารถวัดได้

ขั้นที่ 3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามและกำหนดรูปแบบสอบถามจากเอกสาร พื้นฐานการวิจัยการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 4 สร้างเครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 73 ข้อ เกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบย่อยตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ นำแนวคำถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำถาม นำมาสังเคราะห์พิจารณาเลือกข้อมูลที่มีความถี่ในการตอบของครูผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

ขั้นที่ 5 สร้างเครื่องมือแบบสอบถามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สร้างแบบสอบถามตามตัวบ่งชี้มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ด้านความรู้ จำนวน 25 ข้อ ด้านทักษะ จำนวน 31 ข้อ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 17 ข้อ รวมทั้งหมด 73 ข้อ

ขั้นที่ 6 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของข้อความ (หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา : Validity) โดยพิจารณาจากค่า IOCจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1. อาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน
2. ครูระดับมัธยมศึกษาที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ มีความรู้ และประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

ขั้นที่ 7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

ขั้นที่ 8 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 จำนวน 30 คน จากนั้นนำผลการทดลองใช้แบบสอบถามมาหาคุณภาพ โดยวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อโดยใช้ค่า Item total Correlation และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach)

ขั้นที่ 9 หาคุณภาพของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ขั้นที่ 10 นำแบบสอบถามจำนวน 67 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

ขั้นที่ 11 พิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับจริงนำไปเก็บข้อมูล เพื่อตรวจสอบความตรงของ โมเดลในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

ขั้นที่ 12 ได้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ จากองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนครูกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์

2. การวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

2.1 ระยะที่ 1 กำหนดองค์ประกอบหลัก 3 ตัว ประกอบด้วย 14 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้ 67 ตัว จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้วยแบบสอบถาม

2.2 ระยะที่ 2 เก็บข้อมูลกับครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยของข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปลงรหัสเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง
2. การสังเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถาม

โดยคัดเลือกความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกัน

3. การสังเคราะห์ข้อสรุปจากแบบสอบถามตัวบ่งชี้ย่อย ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
4. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปร
5. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

6. การตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องและเหมาะสมของประเด็นย่อยกับสมรรถนะที่ต้องการวัดจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน แล้วหาค่าเฉลี่ย

7. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญแล้วหาค่าเฉลี่ย (mean) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2553, หน้า 112)

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (r_{xy}) ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555, หน้า 54)

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย (mean)

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2.3 ร้อยละ (percentage)

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

3.1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์(นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 56)

3.1.1 ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistic : χ^2) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความถ่วงถ่วงมีค่าเป็นศูนย์ ค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าต่ำมากยิ่งมีค่าใกล้เคียงศูนย์มากเท่าไร หรือค่าใกล้เคียงกับจำนวนองศาแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom: df) แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.1.2 ดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative fit index : CFI)

มีพิสัยอยู่ตั้งแต่ 0 ถึง 1

3.1.3 ดัชนีค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1

ระยะที่ 3 การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

ผู้วิจัยได้ดำเนินการการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวทางการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

3.1.1 ศึกษาองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 เพื่อสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

3.1.2 ศึกษาการจัดทำคู่มือจากเอกสารและงานวิจัย เพื่อให้การจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 มีความชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม

3.2 วางแผนการดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

3.2.1 เขียนร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ประกอบด้วย

3.2.1.1 ความเป็นมาและแนวคิดของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

3.2.1.2 นิยาม องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้แหล่งข้อมูลในการวัดตัวบ่งชี้

3.2.1.3 สรุปผลการประเมินสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

3.2.2 นำร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 เสนอครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเครื่องมือ (สุวิมล, 2550) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence/IOC) ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อคัดเลือกเฉพาะข้อความที่เหมาะสมในการสร้างคู่มือ มีค่า IOC= 0.50 ขึ้นไป โดยมีค่าความสอดคล้อง

ความเหมาะสมในการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ได้กำหนดระดับความคิดของครูสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมในการสร้างคู่มือการใช้ ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมในการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความเหมาะสมในการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

3.3 ดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

3.3.1 จัดทำร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

3.3.2 นำร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่อยู่ในระดับเหมาะสม ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.3.3 จัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ฉบับสมบูรณ์

3.4 ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 โดยครูสอนภาษาอังกฤษ 5 คน

3.4.1 แบบสอบถามวัดระดับความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 เป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert's Scale ซึ่งมีรายละเอียดระดับคะแนนที่ให้ความหมาย ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาเปรียบเทียบกับผลการแปลผลที่กำหนด ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้ กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (สุทธิธัช คนกาญจน์, 2547)

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและค่าสถิติพื้นฐานความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจากแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 280 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามจำนวนทั้งหมดที่ส่งไป ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์แสดงสถานภาพครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามพบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 เป็นเพศชาย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด พบว่า ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมา ปริญญาโท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และปริญญาเอก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 10 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยที่สุดคือ 6-10 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ขนาดโรงเรียนสูงสุด คือโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดใหญ่ 92 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 และน้อยที่สุดคือโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ

2. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน มีรายละเอียดดังนี้ องค์ประกอบหลักด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.71) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.69) ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.71) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.68) และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลัก ด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.69) และเมื่อพิจารณาความเบ้ (Skewness) จากตารางพบว่า ข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย (หากค่า skewness > 0 แสดงว่า เบ้ขวา, skewness < 0 แสดงว่า เบ้ซ้าย และ skewness = 0 แสดงว่า สมมาตร) และเมื่อพิจารณาความโด่ง (Kurtosis) พบว่า ข้อมูลมีลักษณะโด่งมากกว่าปกติ (หากค่า kurtosis > 0 แสดงว่า โด่งมากกว่าปกติ, kurtosis < 0 แสดงว่า โด่งน้อยกว่าปกติ และ kurtosis = 0 แสดงว่า โด่งปกติ) แสดงว่าการแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเข้าใกล้การแจกแจงปกติ

องค์ประกอบหลักด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.61) ทักษะการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.64) ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.66) ทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.65) ทักษะการพัฒนาตนเอง ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.66) และทักษะการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลัก ด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.65) และเมื่อพิจารณาความเบ้ (Skewness) จากตารางพบว่า ข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย (หากค่า skewness >0 แสดงว่า เบ้ขวา, skewness <0 แสดงว่า เบ้ซ้าย และ skewness = 0 แสดงว่า สมมาตร) และเมื่อพิจารณาความโด่ง (Kurtosis) พบว่า ข้อมูลมีลักษณะโด่งมากกว่าปกติ (หากค่า kurtosis >0 แสดงว่า โด่งมากกว่าปกติ, kurtosis < 0 แสดงว่า โด่งน้อยกว่าปกติ และ kurtosis = 0 แสดงว่า โด่งปกติ) แสดงว่าการแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเข้าใกล้การแจกแจงปกติ

องค์ประกอบหลักด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งภาพรวมและองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ คุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.57) บุคลิกลักษณะ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.62) และแรงจูงใจรักการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาความเบ้ (Skewness) จากตารางพบว่า ข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย (หากค่า skewness >0 แสดงว่า เบ้ขวา, skewness <0 แสดงว่า เบ้ซ้าย และ skewness = 0 แสดงว่า สมมาตร) และเมื่อพิจารณาความโด่ง (Kurtosis) พบว่า ข้อมูลมีลักษณะโด่งมากกว่าปกติ (หากค่า kurtosis >0 แสดงว่า โด่งมากกว่าปกติ, kurtosis < 0 แสดงว่า โด่งน้อยกว่าปกติ และ kurtosis = 0 แสดงว่า โด่งปกติ) แสดงว่าการแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเข้าใกล้การแจกแจงปกติ

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบ

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในส่วนนี้ เพื่อทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดลสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และนำมาสร้างสเกลองค์ประกอบสำหรับนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองต่อไป แต่เนื่องจากข้อจำกัดของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจากองค์ประกอบย่อย 14 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ 67 ตัวบ่งชี้ ได้ในครั้งเดียว ดังนั้นผู้วิจัยจึงแยกวิเคราะห์โมเดลย่อยทั้งหมด 3 โมเดล ดังนี้

1. องค์ประกอบหลักด้านความรู้ มีองค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ มีตัวบ่งชี้ 23 ตัวบ่งชี้
2. องค์ประกอบหลักด้านทักษะมีองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ มีตัวบ่งชี้ 28 ตัวบ่งชี้
3. องค์ประกอบหลักคุณลักษณะส่วนบุคคล มีองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ มีตัวบ่งชี้ 16 ตัวบ่งชี้

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อยโมเดลด้านความรู้ (KL) พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา (KL23) กับมีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา (KL22) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .70 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (KL10) กับเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (KL8) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .31

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อยโมเดลด้านทักษะ (SK) พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ สามารถตัดสินใจผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้ (SK45) กับมุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร (SK42) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .64 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี (SK37) กับประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง (SK32) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .31

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อยโมเดลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (PC) พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ เป็น

แบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน (PC66) กับปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม (PC64) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .69 ส่วนตัวบ่งชี้ ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ (PC67) กับมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง (PC53) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .34

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

การวิเคราะห์ในตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากสเกลองค์ประกอบที่สร้างขึ้นและองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านความรู้ (KL) ด้านทักษะ (SK) และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (PC) ที่นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 14 ตัว มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดคือ ทักษะการพัฒนาตนเอง(SK1) กับความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ (KL4) คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .78 ส่วน

ตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดคือคุณธรรมจริยธรรม (PC 3) และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ (KL3) คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .44 และพบว่าทุกคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป

3. น้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ขององค์ประกอบหลักองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลมาคัดเลือกตัวบ่งชี้ ที่แสดงว่ามีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหรือค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ของ องค์ประกอบหลักทั้ง 3 องค์ประกอบหลักมีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.66 – 1.06 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า เรียงลำดับจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยไปหามาก คือ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (PC) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.66 ด้านความรู้ (KL) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.85 และ ด้านทักษะ (SK) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.06ตามลำดับ ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบขององค์ประกอบย่อยทั้ง 14 องค์ประกอบย่อยมีค่าเป็นบวกและ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้มีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.35– 0.62 และมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 องค์ประกอบหลักด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.17) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ และความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.28) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนและความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลักด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.37) องค์ประกอบหลักด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 6 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.14) ทักษะการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.35) ทักษะการพัฒนาตนเองทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ทักษะการ

สื่อสาร และทักษะการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลักด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.36) และองค์ประกอบหลักด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) บุคลิกลักษณะ ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.10) และแรงจูงใจรักการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลักด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.10)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่าตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ คือค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่า 3.00 เพื่อคัดสรรกำหนดไว้ในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน รวมถึงผู้วิจัยได้ดำเนินการหลายขั้นตอนเพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยได้ดำเนินการนำข้อมูลมาร่างตัวบ่งชี้สร้างแบบสอบถามเพื่อหาคุณภาพตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ถึงผู้เชี่ยวชาญ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยวิเคราะห์หาความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยทุกตัวมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 แล้วผู้วิจัยทำแบบสอบถามถึงครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งปรากฏว่าแบบสอบถามโดยภาพรวม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .987 จึงถือว่าตัวบ่งชี้ใช้ได้ทุกตัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกษณีย์ เปลรินทร์ (2552) อาภารัตน์ ราชพัฒน์ (2554) และ ประยูร เจริญสุข (2553) ที่พัฒนาตัวบ่งชี้ตามขั้นตอนดังกล่าวจนได้ตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับงานวิจัย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ดำเนินการพัฒนาตัวบ่งชี้ตามขั้นตอนของ Nardo, et al. (2005); Blank (1993); Burstein, Oakes, and Guiton. (1992); Johnstone. (1981) อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, (2551) ที่ได้ดำเนินการพัฒนาตัวบ่งชี้ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาตัวบ่งชี้ การนิยามตัวบ่งชี้ การรวบรวมข้อมูล การสร้างตัวบ่งชี้ การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และการนำเสนอรายงาน

2. ผลการวิเคราะห์โมเดลตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า โมเดลตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบหลักของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัยและสมมติฐานการวิจัย ดังนั้น องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ทั้ง 3 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ได้เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ด้านทักษะ (SK) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.06 ด้านความรู้ (KL) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.85 และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (PC) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.66 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญกับด้านทักษะเป็นอันดับ

แรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากด้านทักษะอาจแสดงให้เห็นถึงความสามารถของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นทักษะทางด้านร่างกาย สติปัญญาและสังคม ซึ่งเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ การฝึกฝน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การสอนและการจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับ เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558) กล่าวว่า ทักษะ หมายถึง ทักษะ หมายถึง ความสามารถ ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ นอกจากนี้จินดารัตน์ โพธิ์นอก(2557) กล่าวว่า ทักษะ (skill) หมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถในการกระทำหรือการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอาจเป็นทักษะด้านร่างกาย สติปัญญา นอกจากนี้ IM2.MARKET (2017) กล่าวว่า ทักษะ หมายถึง ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะการอาชีพ การกีฬา การทำงานร่วมกับผู้อื่น การอ่าน การสอน การจัดการ ทักษะทางคณิตศาสตร์ ทักษะทางภาษา ทักษะทางการใช้เทคโนโลยี ฯลฯ

2.2 ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ทั้ง 3 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ 67 ตัวบ่งชี้ ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้น จึงสามารถเป็นตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวบ่งชี้ ที่พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factors Loading) เกิน 0.30 และมี นัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เป็นตัวบ่งชี้ องค์ประกอบย่อยที่สามารถวัดองค์ประกอบหลักได้ เนื่องจากตัวแปรมีความคลาดเคลื่อนน้อย โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ในส่วนของการสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (สุภมาส อังคุชิต สมถวิล วิจิตรวรรณ และ รัชนิกุล ภิญโญ ภาณุวัฒน์, 2551) มีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ซึ่งมีข้ออภิปรายเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ ตามลำดับในแต่ละองค์ประกอบ มีดังนี้

2.2.1 องค์ประกอบหลักด้านความรู้ ซึ่งประกอบไป ด้วย 5 องค์ประกอบย่อย 23 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factors Loading) เกิน 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติ อภิปรายผลดังนี้

2.2.2.1 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจเข้าใจง่าย (0.50) มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา (0.50) จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา(0.50) มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ (0.49) และสามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา(0.47)

2.2.2.2 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน (0.54) มีความรู้ด้านจิตวิทยาเพื่อพัฒนาผู้เรียน (0.53) สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน (0.50)และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (0.44)

2.2.2.3 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (0.57)สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (0.57)มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (0.52) มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (0.52) และสามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน (0.51)

2.2.2.4 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (0.52)รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ(0.52)มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ (0.48)สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (0.47)เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ (0.46)

2.2.2.5 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา (0.62) เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา (0.60) สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา (0.54)รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา (0.54)

2.2.2 องค์ประกอบหลักทักษะ ซึ่งประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบย่อย 28 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factors Loading) เกิน 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติ อภิปรายผลดังนี้

2.2.2.1 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการพัฒนาดตนเอง ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง (0.50) สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้(0.48)ติดตามองค์ความรู้ใหม่ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (0.48)มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านการจัดการเรียนการสอน (0.48)มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง(0.47)

2.2.2.2 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง (0.53) สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม (0.50) สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน (0.45) และสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล (0.40)

2.2.2.3 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการสื่อสารผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ (0.53)สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (0.51)สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม (0.48)และสามารถใช้ทักษะการฟังการพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ (0.45)ซึ่งสอดคล้องกับคิดตา เยี่ยมขันติถาวร (2555); ครูสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2555); จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2557);เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Penn-Edwards (2010); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013)

2.2.2.4 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี (0.49) ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน (0.48) มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร (0.46) สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี (0.45) ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น (0.45) และรู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง (0.44)

2.2.2.5 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้ (0.54) มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (0.52) มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง

การจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ (0.50) มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน (0.47) และสามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้ (0.46)

2.2.2.6 คำนวณน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ (0.53) มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (0.51) มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิดและสามารถนำมาใช้ได้ (0.49) และวิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมและจัดการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (0.48)

2.2.3 องค์ประกอบหลักด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย 16 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factors Loading) เกิน 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติ อภิปรายผลดังนี้

2.2.3.1 คำนวณน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยแรงจูงใจรักการเรียนรู้ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (0.51) มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (0.44) มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู (0.44) มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (0.44) และ มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง (0.42)

2.2.3.2 คำนวณน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยด้านบุคลิกภาพผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้มีความมั่นใจไร้แรง (0.48) มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้ (0.44) อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน (0.43) มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน (0.42) และมีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น (0.42)

2.2.3.3 คำนวณน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยคุณธรรมจริยธรรมผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม (0.47) ทุ่มเทปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ (0.47) การคิดดี พูดดี และทำตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม (0.46) เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน (0.44) และมีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ (0.35)

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ ศิรินิมิตกุล การพัฒนาคู่มือการควบคุมคุณภาพสินค้าบริษัทเจเนซิสแอสโซซิเอต จำกัดมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร (2562, กรมวิชาการ (2558, ออนไลน์). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.

กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2545.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2548). คู่มือการประเมินสมรรถนะครู. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

(2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักราชบัณฑิตยสถาน.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2552). ICT กับการปฏิรูปการศึกษา. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

<https://gilfkaevaryity.wordpress.com/>. 25 พฤศจิกายน 2562

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2017). *ภาษาศาสตร์*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

<http://www.arts.chula.ac.th/ling/whatislinguistics/> 23 พฤศจิกายน 2562

งามนิจ กุลกัน (2557). *การจัดองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของตำบลอ้อมเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

https://www.tcijaijo.org/index.php/cultural_approach/article/view/10778 .13 พฤศจิกายน 2562

จินตนา สุพรรณิกา (2556). *คุณธรรมจริยธรรม*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

http://m050075mo.blogspot.com/2013/07/blog-post_30.html . 20 พฤศจิกายน 2562

จักรพล สงวนรัมย์.(2562).*ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของประชากรเจนเอเรชั่นซี (Z).*จังหวัดชัยภูมิ :CRRU Journal of Communication Chiangrai Rajabhat University Vol. 2 No. 1 (January - April 2019)

ซาร่า นวลแย้ม. (2557). *หลักการทักษะ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

http://shortnote543.blogspot.com/p/blog-page_7.html . 30พฤศจิกายน 2562

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2551) *การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการบริหารและการจัดการเขตพื้นที่การศึกษา*. กรุงเทพฯ : ธารอักษร, 2545.

เทือน ทองแก้ว (2557). *สมรรถนะ (Competency) หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2550.

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2551). “วิธีวิทยาขั้นสูงด้านการวิจัยและสถิติ,” *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*. 7 : 1-31 ;กรกฎาคม – ธันวาคม, 2538.

นพพร สโรบล (2554). *ภาษาอังกฤษกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บุษรินทร์ เชี่ยววานิช (2549). *การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูชาวต่างชาติในโรงเรียนสองภาษา*.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

ประคองยุคะลิ่ง. (2558). *การพัฒนาตัวบ่งชี้งานวิชาการสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น:

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประยูร เจริญสุข.(2553). *การพัฒนาตัวบ่งชี้งานวิชาการสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น:

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ผกาดี ศรีสุทธิ. (2555). *ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

<https://krupaga.wordpress.com/2012/11/03/81/>. 4 ธันวาคม 2562

พัชรพร รัตนโภาส (2558, หน้า 26) *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ :ดวงกมลพับลิชชิ่ง, 2554.

ยุพาวัลย์ เถาว์เมือง. (2554). *ทักษะการสอนและเทคนิคการสอน*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

<https://yupawanthowmuang.wordpress.com/>. 27 พฤศจิกายน 2562

เยาวลักษณ์มูลสระคู (2558). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้. (2560). *ทักษะขั้นพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร*.

(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก http://www.aseanhai.net/ewt_news.php?nid=3314&filename=index 27 พฤศจิกายน 2562

อานนท์ ตูลารักษ์. (2562, ออนไลน์). แนวความคิดเรื่องสมรรถนะ (Competency) : เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง, *วารสาร จุฬาลงกรณ์รวิว*. 16(61) : 57-72 ; กรกฎาคม – กันยายน, 2547.

Amin Sikki (2013) Amin Sikki, EndangAsriyanti and others. “*The Competence of Primary School English Teachers in Indonesia*,” *Journal of Education and Practice*.4(11) , 2013.

A topnotch Wordpress.com. (2013) . *ทักษะเพื่อชีวิต*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <https://54040267t.wordpress.com/> 26 พฤศจิกายน 2562

Gredler HR Teamwork. (2551). *ทฤษฎีการเรียนรู้*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/bthreiy123/khwam-hmay-khxng-thvsdi-kar-reiyn-ru>